Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ut audito scilicet narrationis ei ordine discam. qa ex
teriora munera et intima cordis munditia cōdiuntur.
et uirtutū ei ctertio lectore doceat q̄lis apd se ee de
beat cū exteriora bona alius subministrat. S; q̄s se intēran
ta uirtutū culmina scm ee ñ crederet. Q̄s ñ ut cūq; ip
sis tot meritis tēptaret. ut sīq̄ndo ut homo delinque
ret delictū suū hominib nollet innotesci. et leue ee
crederet siq̄d in minimis peccaret. culpāq; suā mallet
silentio tegere quā uoce cōfessionis apire. Sepe nāq;
ctingit ut elat uirtutib anim dū multa bona inesti
matione primq; de se spargi cognouerit. agnosci ñ
uelit siq̄d ē qd reprehensibile fecit. Quas uidelicet er
roris tenebras id circo mens tolerat. qa cordis oculū
tumor grauat. Unde beat iob inter cetera tot etimia fac
ta uirtutū q̄tā summ extitit inopatione ut demon
stret q̄ humilis fuerit in mte. ptin adiungit. S i abscon
di q̄si homo peccatū meū. I celaui in sinu meo iniqta
tē meā. Hec s nāq; uere humilitatis testimonia et ini
q̄tatē suā quēq; cognoscere. I cōgnitā uoce cōfessio
nis apire. At ctra usitatū humani generis uitiū est
et labendo peccatū cōmittere I cōmissū negando ab
scondere. et cuictū defendendo multiplicare. Ex
illo q̄ppe lapsu pmi hominis adhec augmenta nec
cie ducim. et quo ipsā radice trahim culpe. Sic nāq;
ille dū lignū uetitū ctigisset. abscondit se a facie
dni int ligna paradysi. In q̄ absconsione scilicet q̄a
dm latere ñ poterat. ñ latendi effectū describit.
s; affectū notat. Qui cū arguerēt adno qd de ligno
uetito ctigisset. ilico respondit. Mulier q̄ dedisti
m sociā. ipsa m dedit de ligno I comedi. Ipsa q̄q;

VI.